

zajmie się pogrzebem mogła otrzymać ubezpieczoną sumę na najkonieczniejsze wydatki połączone z oddaniem ostatniej posługi zmarłemu. Związek w Poznaniu wypłacał początkowo tytułem zapomogi pośmiertnej kwotę 3.000 zł, następnie po 5.000 a w końcu po 15.000 zł a więc kwotę konieczną na pokrycie najskromniejszych wydatków.

Opłaty do Kasy Pośmiertnej w Poznaniu były następujące: Wpisowe od nowego członka wynosiło w ostatnim czasie 100 zł, składki miesięczne 15 zł, ponadto za każdy wypadek śmierci członka Kasy, każdy z członków kasy musiał zapłacić tzw. wypadkowe w kwocie 20 zł. Te składki wypadkowe uzupełniały sumy wyłożone na wypłaty pośmiertnego, składki miesięczne natomiast, pokrywały koszty administracyjne Kasy Pośmiertnej — zwłaszcza, że z powodu rozwoju Kasy musiano opłacać specjalnego pracownika do załatwiania agend Kasy, prowadzenia ksiąg, kartoteki, pilnowania regularnego płacenia i ściągania należności od członków, załatwiania formalności wypłat, prowadzenia korespondencji z członkami itp.

Fundusze Kasy Pośmiertnej prowadzone są na osobnym rachunku, kontowane w sobnych księgach kasowych i nie mają nic wspólnego z funduszami Związku Emerytów. Uważaliśmy bowiem za niecelowe łączenie tych dwóch funduszy na jednym koncie lub ustanawianie składek łącznych tj. opłat członkowskich do Związku i opłat oraz składek wypadkowych do Kasy Pośmiertnej w jednej łącznej sumie, raz dlatego, że nie wszyscy członkowie naszego Związku należą do Kasy Pośmiertnej, po drugie, by w razie dobrowolnego lub nakazanego zlikwidowania Związku, likwidacja nie objęła i Kasy Pośmiernej, gdyż wówczas, płacone przez szereg lat wpłaty członkowskie do funduszu pośmiertnego nie mogą być wcielone do masy likwidacyjnej, co wyklucza poszkodowanie członków.

Powyższy sposób prowadzenia Kasy Pośmiernej okazał się w praktyce jedynie racjonalny, albowiem nawet w razie złej gospodarki Związku, zabrnienia w długi itp. a w końcu zlikwidowania Związku, fundusze Kasy Pośmiertnej nie mogą być naruszone.

Z przytoczonego równocześnie dekretu o zmianie prawa o stowarzyszeniach wynika, że poprzedni przepis art. 27 który brzmiał, iż majątek stowarzyszenia rozwiązanego przez władzę, wzgl. takiego, co do którego władza zdecydowała likwidację na podstawie art. 25. — będzie użyty na cel w jego statucie przewidziany, zmieniony został w ten sposób, że majątek stowarzyszenia rozwiązanego przez władzę, bądź takiego, co do którego władza zdecydowała likwidację na podstawie art. 26, będzie użyty na cel, który określi władza rejestracyjna. Jeżeli więc majątek Kasy Pośmier-

nej nie będzie odłączony od majątku Związku, może być łatwo przeznaczony na inny cel.

Zaleca się więc, by stowarzyszenia, które w składki członkowskie wkalkulowały opłaty do Kasy Pośmiertnej i składki wypadkowe, rozdzieliły fundusze Związku od funduszy Kasy i prowadziły je osobno.

Odnosnie przewalutowania składek członkowskich nadmienić możemy tylko tyle, że prawie we wszystkich zrzeszeniach składki te wynosiły 20 zł miesięcznie, co pomnożone przez trzy i podzielone przez sto daje 60 groszy.

Jednorazowe wpisowe dla nowych członków wynosi 1 zł. Całe wpisowe i jedna trzecia część składek pozostaje w zrzeszeniu macierzystym, jedna trzecia przypada Związkowi okręgowemu, zaś jedna trzecia Związkowi Zrzeszeń. Podział jest zdaniem naszym sprawiedliwy ale nie wystarczający.

Prosimy wszystkie Koła i naszych Czytelników o wypowiedzenie się, czy wysokość składek jak podaje jedno z poważniejszych Kół w kwocie 1,— zł 80 groszy miesięcznie zamiast 60 groszy nie będzie za wysoka i czy wystarczy na opędzenie własnych kosztów i na opłatę jednej trzeciej części do Związku.

Wpisowe winno zdaniem tego Koła wynosić 5,— zł.

Takie prowizorium zdaniem projektodawców mogłoby istnieć do czasu najbliższego Walnego Zgromadzenia, które postaramy się zwołać na początku roku przyszłego i ono w myśl statutu ustanowi wysokość składek. Prosimy o rychłe nadesłanie swoich zapatrywań.

Dotychczasowe składki do Związku Zrzeszeń jak o tym pisaliśmy kilkakrotnie, były niewystarczające, musieliśmy stale walczyć z niedoborem, niejednokrotnie brakło pieniędzy na najkonieczniejsze wydatki nawet na kupno papieru, na naprawę maszyny do pisania, na opalenie biura w którym musi się pracować. Tak dalej być nie może, temu stanowczo zaradzić się musi.

Jednolite składki we wszystkich zrzeszeniach, byłyby najprostszą drogą do ujednolicenia systemu w naszych organizacjach.

Redakcja

KOMUNIKAT

Ze względu na rozpoczynający się nowy rok wydawniczy, prosimy uprzejmie wszystkich prenumeratorów oraz stowarzyszenia prenumerujące „Emeryta” o zapodanie najpóźniej do dnia 10 grudnia br. zamiar dalszej prenumeraty na rok 1951 celem ustalenia wysokości nakładu i wyjednania stosownego przydziału papieru na wydawnictwo. Stowarzyszenia zechcą zapodać przypuszczalną ilość egzemplarzy „Emeryta”, którą rozprowadzą pomiędzy swoich członków.

O zasiłkach z powodu zmiany systemu pieniężnego

Z różnych stron zasypują nas czytelnicy pytaniami, kiedy i kto otrzyma zasiłek z powodu zmiany systemu pieniężnego? Ażeby uniknąć nieporozumień podajemy treść rozporządzenia Prezydium Rady Ministrów w tej kwestii:

W celu ochrony praw osób otrzymujących renty, emerytury oraz inne stałe okresowe zaopatrzenie i stypendia, zarządza się co następuje:

§ 1

Jeżeli Państwowy Zakład Emerytalny, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Emerytalna Pol-